

La mirada des de Barcelona

PER **XAVIER GRASET**
@xgraset

DESEQUILIBRI EÒLIC

Periodista

Dirigeix i presenta 'Més24' (TV3) i n'havia fet altres com 'L'oracle'. Va començar a Ràdio Salou i va ser promotor de Canal Reus TV.

El debat de les renovables ens ha fet descobrir que no necessàriament són sostenibles. Que ho preguntin a la gent de la Terra Alta, que s'ha alçat alertada davant de la massificació de parcs eòlics

Mira que n'és d'immensa i majestuosa la Terra Alta! Ho torna-va a constatar i pensar mentre hi anava el diumenge 17 de novembre. Al memorial de les Camposines s'hi feia l'acte de record als morts de la batalla de l'Ebre de la Guerra Civil, i a més de la consellera de Justícia, Ester Capella, aquest any es feia un reconeixement als partisans italians, i s'hi va desplaçar una delegació de la població de Marzabotto, pròxima a Bolonya. Les restes de qui va ser el seu alcalde en aquella època, Amedeo Nerozzi, que va fugir de Mussolini, es va integrar al batalló Garibaldi i va morir durant la guerra mentre treballava en un hospital de campanya, podrien ser en una de les fosses de Móra, i una placa amb el seu nom el recorda a les Camposines.

l'alcalde actual, Valeria Cuppi, va demanar disculpes pels atacs feixistes italians, tot-hora que també hi havia altres italians, aquests partisans que feien costat a la República.

El vent que feia aquell matí deixava l'aire net i la senyera que presidia l'acte va patir la seva força. És aquest vent que, com l'aigua de l'Ebre, i d'altres recursos de la Terra Alta, la Ribera d'Ebre o el Priorat, per citar les tres comarques que vaig creuar mentre anava en cotxe cap a la Fatarella des de Reus, ha fet que la massificació de parcs eòlics ens hagi acabat fent descobrir que energia renovable no vulgui dir necessàriament sostenible.

A la Terra Alta ho tenen clar. Aquest risc de massificació, el veuen com aquests gegants que

han trencat el paisatge i de quina manera, just en un moment en què el territori ha fet l'aposta per l'enoturisme i per guanyar-se la vida amb la garnatxa blanca que sempre ha caracteritzat la seva DO i els ha donat caràcter, i renom mundial.

I el més trist és que com passa mantes vegades, el retorn econòmic, les millores en infraestructures de tota mena, associades a les implantacions d'aquests parcs, es queden en no res. Una venda del paisatge, que va esquarterar una guerra, i que ara torna a patir el desequilibri. Perquè entre centrals nuclears, petroquímiques, centrals de cicle combinat, abocadors, transvasaments, l'intent

El risc de massificació, el veuen com aquests gegants que han trencat el paisatge

Tarragona concentra la producció energètica de més de mig país

del Castor i parcs eòlics, les comarques de Tarragona concentren la producció energètica de més de mig país, en pateix tots els inconvenients i arrossega de manera secular les promeses d'aquests suposats beneficis que no arriben mai.

Es clar que som en portes d'una conferència del clima que comença demà a Madrid, i que venim de la declaració de l'emergència climàtica que ha fet el Parlament europeu, molt

més tard de la que ja havia fet el Parlament de Catalunya, i encara que venim de l'aprovació aquesta setmana del nou decret del Govern de la Generalitat que agilita la creació de parcs eòlics, i també d'energia solar.

Perquè Catalunya va molt enrere en renovables, és a la cua de l'Estat de fet. L'objectiu de l'executiu és aconseguir que el 50% de l'energia elèctrica consumida a Catalunya sigui renovable l'any 2030 i actualment és només un 8%. Per complir amb els objectius establerts en la Llei del canvi climàtic, Catalunya necessita 4.000 MW eòlics i 6.000 MW solars fotovoltaics instal·lats l'any 2030. Actualment en té 1.270 MW eòlics i 276 MW solars.

Però és que en els últims quinze anys a la Terra Alta s'han instal·lat 184 aerogeneradors, que produeixen més del 30% de l'energia eòlica de tot el país, tot i que la comarca representa només el 0,16% de la població de Catalunya. I si no voleu caldo, tres tasses. Què passarà amb el nou decret i amb projectes com els de Pinell de Brai, Prat de Comte, Benifallet, i algun altre de la Fatarella? Corren risc serres patrimonials com les de Pàndols o la de Cavalls?

El vent que l'altre dia deixava el cel net, que buscava netejar i aclarir la memòria històrica, taca de sang, dolor i desgràcia, servirà per endur-se la massificació actual i retornar una idea de país equilibrat d'una vegada per totes? O és que ens hem begut el senderi perpetuant la condemna de país desendregat? Com si a la taca de la guerra hi anéssim afegint noves ferides any rere any.